

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Wat heerlijk dat wij vandaag Pinksteren mogen vieren.
Het Feest van de Heilige Geest.
Voor mij is de Heilige Geest
allereerst de Liefde van God.
De Liefde die uit het hart van God komt.
Of, om een ander beeld te gebruiken:
De Heilige Geest als de adem van God.

In het evangelie van vandaag
wordt die adem van God heel mooi beschreven.
Jezus verschijnt na zijn verrijzenis
voor het eerst aan de apostelen.
En na met hen gesproken te hebben
staat er dan het volgende:
'Na deze woorden blies Jezus over hen en zei:
'Ontvangt de Heilige Geest.'
Jezus blaast over hen.
Ziet u het voor zich?
Jezus, die over hen blaast!

Wij zouden ons misschien kunnen afvragen:
Hoe kunnen wij de Heilige Geest ontvangen?
Nou, daar zijn allerlei manieren voor.
Maar hier zien we dus
dat Jezus over de leerlingen blaast.
Blazen wil zeggen: de adem van God.
De adem van de Heilige Geest.

In het allereerste verhaal in de Bijbel
zien we ook zo mooi hoe God
bij de eerste mens, Adam,
de levensadem in zijn neus blaast.
Zo realistisch staat dat in het eerste Bijbelverhaal beschreven.
En de eerste mens wordt dan een 'levend wezen'.

Ik hoorde eens van een klasgenoot van mij,
toen hij later medicijnen ging studeren,
hoe hij op college de verschillen leerde
tussen een kind in de baarmoeder,
gedurende de eerste negen maanden dus,
en dan vanaf de geboorte.
In de moederschoot klopt al het hartje,
maar de longen werken nog niet.
De baby krijgt zijn zuurstof nog
door het bloed van de moeder
via de navelstreng.
Maar zo gauw de baby geboren wordt,
vanaf dat moment moet hij direct zelf gaan ademen.
Dan krijgt hij geen zuurstof meer via de moeder,
maar dan moet hij dus zelf gaan ademen.

En als de longetjes nog even niet op gang komen,
dan geeft de dokter een flinke tik,
zodat de baby schrikt en gaat huilen.
En ja hoor, dan ineens gaan van schrik
de longen werken.
Ik vond dat zo interessant om te horen.
Die eerste negen maanden zuurstof via de moeder,
en dan vanaf de geboorte zelf ademen.

Hier zien we hoe belangrijk adem is.
En misschien kun je dan ook wel zeggen:
hoe belangrijk de Heilige Geest, de adem van God
voor ons is.

Ik moest ook even denken aan het volgende:
Als wij tv kijken dan zien wij de beelden op het scherm
en tegelijk horen wij daarbij de bijbehorende geluiden.
Mensen die spreken,
of een symfonieorkest dat mooie muziek speelt.
We zien de beelden
en horen het geluid via de luidsprekers.

Maar als je nu het geluid van de tv af zou zetten
dan blijft er eigenlijk niets meer over.
We zien lippen bewegen
en we zien strijkstokken op en neer gaan.
Maar zonder geluid zegt het ons helemaal niets.

Weet u, zo is het ook met ons geloof.
Zonder de adem van God,
zonder de Heilige Geest,
is ons geloof als de tv zonder geluid.
We zien de beelden
maar het spreekt niet tot ons hart.
Of, zonder de Heilige Geest,
is ons geloof als een baby
de eerste negen maanden in de schoot van zijn moeder.
Hij ademt zelf nog niet,
maar krijgt de zuurstof via zijn moeder.

En zo hebben wij in het begin van ons geloofsleven
wel kennis van bijvoorbeeld
Kerstmis, Goede Vrijdag en Pasen,
maar het spreekt nog niet echt
tot ons hart.
Pas als de Heilige Geest komt
kunnen we zelf gaan ademen.

En dan wordt ons geloof ineens ook heel persoonlijk.
Dan wordt Kerstmis niet alleen het feest
dat Jezus in de wereld komt,
maar ook in mijn persoonlijk leven.
En dan wordt Goede Vrijdag niet alleen:
Jezus die stierf aan het kruis op Golgotha,
maar ook: Jezus, die uit liefde
zijn leven gaf voor mij, heel persoonlijk.
En dan wordt Pasen het feest
dat ik samen met Jezus mag opstaan.

Dat gebeurt als Jezus over ons blaast.
De adem van de Heilige Geest.
Dan wordt ons geloof ineens echt, levend!
En dan ineens worden wij zo enthousiast,
dat we zelf gaan ademen.
We beginnen echt te leven!
Dat is de bedoeling van Pinksteren!

Tot slot nog iets over de eerste lezing.
Daar hoorden we dat er plotseling
een hevige wind opstak.
De leerlingen worden als het ware
even door elkaar geschud.
Ik moest even denken aan die baby,
die een tik krijgt van de dokter
om zelf adem te gaan halen.
Een hevige wind!
Even flink door elkaar gerammeld worden!

En dan verschijnen er tongen van vuur.
Warmte.
De Heilige Geest is de warmte en liefde van God.
Leven!
De leerlingen worden warm en enthousiast.
Hun geloof begint te leven!

En ze beginnen te spreken in vreemde talen.
Nieuwe woorden.
Wist u dat Adam nieuwe woorden of namen moest verzinnen
voor de dieren die God bij hem bracht.
We kunnen ons dat nauwelijks voorstellen
dat je dat zou kunnen: woorden en namen bedenken!
Maar ik realiseerde me ineens
dat ouders ook een naam voor hun
pasgeboren kind moeten bedenken.
Ik had daar nog nooit zo bij stil gestaan.
Maar blijkbaar was de mens van oorsprong ook in staat
om nieuwe woorden of namen te bedenken.

En de Heilige Geest wil dat ook weer in ons hart bewerken.
Een nieuwe taal die rechtstreeks uit ons hart komt.

Kortom, wij hebben allemaal
de Heilige Geest zo nodig.
Nou, dat is dan ook precies wat Jezus wil doen.
De Heilige Geest, de adem van God,
in ons blazen.
En weet u: Jezus is verantwoordelijk voor het blazen!
En wij zijn dan weer verantwoordelijk voor het ademhalen.
Zalig Pinksteren.